

TARTALMI KIVONAT

Cím: A gyógypedagógus és a mozgásterapeuta összehangolt munkájának fontossága

Készítette: Kocsmár Anita

Gyógypedagógia BA, levelező munkarend

Neveléstudományi Intézet, Gyógypedagógiai tanszék

Belső témavezető: Tóth-Szerecz Ágnes tanársegéd

A dolgozatomban a gyógypedagógus és a mozgásterapeuta szakemberek együttműködésének módját, gyakoriságát kutatom. A célom ezzel a dolgozattal, hogy rálássak arra, hogy mennyire tudják és mennyire van lehetőségük a munkájukat összehangolnia a két szakembernek. Kutatásomhoz a kérdőívet, mint kutatásmódszertani eszközt használtam. Két kérdőívvel dolgoztam, az egyik a gyógypedagógusok kérdőíve volt, tizennyolc kérdést tartalmazott, a mozgásterapeuták kérdőíve tizenhárom kérdésből állt. A kérdések a munkavégzés helyszínére, a tevékenységi körre, az ellátott gyermekek problémakörére, a team munka lehetőségére adtak válaszlehetőséget.

Első kutatási kérdésemben azt vizsgáltam, hogy van-e lehetősége a két szakembernek teamben dolgozni a hatékonyabb munka érdekében. Az eredmények alapján közel azonosnak bizonyult a kooperációt tekintve a válaszok aránya. Ez adódhat a szakemberhiányból, a széleskörű látásmód hiányától, és legfőképpen attól, hogy milyen jellegű intézményben tevékenykedik az adott szakember. Második kutatási kérdésemben azt vizsgáltam, hogy hol jellemzőbb a szakemberek együttműködése. Dolgozatomban a válaszokból egyértelműen kiderült, hogy ahol nagyobb intézményben dolgozik több szakember, ott könnyebb és egyértelműbb a team szervezése és működése. De itt sem teljes mértékben. A harmadik kérdésem pedig arra irányult, hogy mi a leggyakoribb probléma, amelyekkel találkozhatnak az ellátott gyermekek esetében. A közös pontok többek között a sajátos nevelési igény különböző kategóriái voltak, mint például a megkésett beszédfejlődés, tanulási akadályozottság, pszichés fejlődési zavarok, ADHD, Autizmus spektrumzavar valamint az egyes zavarok mögöttes okai, az idegrendszeri fejlődési késések voltak. Eredményeim alapján kijelenthető, hogy ugyan a szakembercsoportok közötti együttműködés több esetben működőképes, azonban közel az esetek felében ez nem valósul meg, amely az ellátottak optimális fejlődésének ütemét is lassíthatják.